

II.Sygn. akt II Ca 1053/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2014r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Kobus

Sędziowie: SO Alicja Chrzan

SO Jerzy Dydo

Protokolant: Alicja Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2014r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z wniosku H. B.

przy udziale B. B.

o podział majątku

na skutek apelacji uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 10 października 2013r., sygn. akt I Ns 1061/12

postanawia:

I zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że uchylić pkt III, IV;

II oddalić dalej idącą apelację;

III przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wałbrzychu adwokatowi J. P. (1) kwotę 1.476zł zawierającą podatek VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt II Ca 1053/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 10 października 2013 roku w sprawie sygn. akt I Ns 1061/12 Sąd Rejonowy w Wałbrzychu ustalił, że w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni H. B.i uczestniczka postępowania B. B.wchodzi kwota 77.340,00 zł (siedemdziesiąt siedem tysięcy trzysta czterdzieści złotych) stanowiąca równowartość środków majątkowych, tj. składników majątku ruchomego i nieruchomego w postaci:

a. samodzielnego lokalu mieszkalnego nr (...)położonego w W.nr (...), dla którego Sąd Rejonowy w Środzie Wlkp. prowadzi księgę wieczystą© nr (...);

b. udziału w wysokości (...)w nieruchomości położonej w W., oznaczonej jako działka o nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Środzie Wlkp. Prowadzi księgę wieczystą o nr (...);

c. udziału w wysokości (...)w nieruchomości położonej w W., oznaczonej jako działka o nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Środzie Wlkp. prowadzi księgę wieczystą o nr (...);

d. udziału w wysokości (...)w nieruchomości położonej w W., oznaczonej jako działka o nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Środzie Wlkp. prowadzi księgę wieczystą o nr (...);

- o łącznej wartości (ppkt a-d) 70.000 zł;

e. nieruchomości o łącznej wartości 7.340,00 zł;

II. ustalił, że udziały wnioskodawczyni H. B.i uczestnika postępowania B. B.w majątku wspólnym są równe;

III. ustalił, że wnioskodawczyni H. B.splaciła wspólne długi w łącznej kwocie 1338,25 zł (jeden tysiąc trzysta trzydzieści osiem złotych dwadzieścia pięć groszy);

IV ustalił, że uczestnik postępowania B. B.splacił wspólne długi w łącznej kwocie 25.113,32 zł (dwadzieścia pięć tysięcy sto trzynaście złotych trzydzieści dwa grosze);

V ustalił, że uczestnik postępowania B. B.uzyskał pożytki z majątku wspólnego w łącznej kwocie 544,00 zł (pięćset czterdzieści cztery złote);

VI dokonał podziału majątku wspólnego opisanego w punkcie 1, w ten sposób, że zasądzić na rzecz wnioskodawczyni H. B.od uczestnika postępowania B. B.kwotę **27.054,47 zł** (dwadzieścia siedem tysięcy pięćdziesiąt cztery złote czterdzieści siedem groszy), tytułem wyrównania udziału w majątku wspólnym;

VI nakazał ściągnąć z roszczenia zasądzonego w pkt VI niniejszego postanowieni! na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Wałbrzychu kwotę 2.012,93 zł "tytułem nieuiszczonych kosztów opinii biegłego;

VII nakazał uczestnikowi postępowania B. B.uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Wałbrzychu kwotę 2,012,93 zł tytułem nieuiszczonych kosztów opinii biegłego;

VIII przyznał adwokat J. B. - ze środków Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Wałbrzychu wynagrodzenie w wysokości 7,380 zł (siedem tysięcy trzysta osiemdziesiąt złotych z VAT) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni z urzędu;

IX nakazał ściągnąć z roszczenia zasądzonego w pkt VI niniejszego postanowienia na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Wałbrzychu kwotę 7380 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni z urzędu;

X ustalił, że w pozostałym zakresie wnioskodawczyni i uczestnik postępowania ponoszą koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Poza sporem pozostawało:

Małżeństwo H.i B. B.(zawarte w dniu 18 września 1976 roku) zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 9 kwietnia 2008 roku (wyrok uprawomocnił się w dniu 20 sierpnia 2008 roku), z winy B. B.. W czasie trwania związku pomiędzy małżonkami istniał ustrój małżeńskiej wspólności majątkowej.

W skład majątku wspólnego wchodził: samodzielny lokal mieszkalny nr (...)położony w W.nr (...), dla którego Sąd Rejonowy w Środzie Wlkp. prowadzi księgę wieczystą o nr (...); udział w wysokości (...)w nieruchomości położonej w W., oznaczonej jako działka o nr (...)zabudowanej budynkiem gospodarczym), dla której Sąd Rejonowy w Środzie Wlkp. prowadzi księgę wieczystą o nr (...); udział w wysokości (...)w nieruchomości położonej w W., oznaczonej jako działka o nr (...)stanowiącej ogród przydomowy), dla której Sąd Rejonowy w Środzie Wlkp. prowadzi księgę wieczystą o nr (...); udział w wysokości (...)w nieruchomości położonej w W., oznaczonej jako działka o nr (...)stanowiącej drogę), dla której Sąd Rejonowy w Środzie Wlkp. prowadzi księgę wieczystą o nr (...).

W/w nieruchomości zostały zbyte przez uczestnika postępowania B. B.w dniu 10 czerwca 2008 roku, za zgodą Sądu Rejonowego w środzie Wlkp. (na mocy postanowienia z dnia 25 marca 2008 roku, sygn. akt III RNs 49/07).

W trakcie trwania małżeństwa wnioskodawczyni H. B.początkowo pracowała, następnie pobierała rentę z ZUS i opiekowała się dwójkiem dzieci stron. Uczestnik postępowania pracował, następnie pobierał rentę, a później emeryturę z (...) i pracował dorywczo.

Wchodzące w skład majątku wspólnego nieruchomości zostały nabyte od (...)Skarbu Państwa (...)w P.przez wnioskodawczynię i uczestnika postępowania za cenę 992,80 zł. Na zakup nieruchomości przyznano B. B.bonifikatę w wysokości (...)od wartości 19.857,00 zł), w związku z jego pracą w Państwowym(...)w C..

W dniu 10 czerwca 2008 roku B. B.sprzedał w/w nieruchomości za cenę 70.000 zł. Kwoty uzyskanej ze sprzedaży nie przekazał wnioskodawczyni. Z części tej kwoty Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Środzie Wlkp. D. K.wyegzekwował należności wierzycieli byłych małżonków.

W trakcie trwania wspólności małżonkowie zgromadzili ruchomości wymienione na stronie 85 opinii biegłego sądowego J. P. (2) (k. 716). Wartość tych ruchomości wynosi 7.340 zł. Po sprzedaży mieszkania uczestnik postępowania zabrał z niego wszystkie ruchomości, stanowiące majątek wspólny.

Wyprowadzając się ze wspólnego mieszkania w 2006 roku wnioskodawczyni zabrała swoją odzież i obuwie, część weków oraz maszynę do szycia, należącą do syna stron. Do W. zawiózł ją sąsiad S. K., samochodem osobowym marki V. (...).

Po wyjeździe wnioskodawczyni, uczestnik postępowania w latach 2007 i 2008 wynajmował wspólne mieszkanie. Z tego tytułu uzyskał pożytki w kwocie 544,00 zł.

W trakcie trwania wspólności powstały następujące, wspólne zobowiązania małżonków: z tytułu kredytu w (...) Banku S.A.– w wysokości 9.284,50 zł wraz z odsetkami, kosztami procesu oraz kosztami postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Środzie Wlkp. (sygn. akt Km 476/07); z tytułu opłat obciążających właścicieli nieruchomości lokalowej (zaliczek na poczet kosztów zarządu i funduszu remontowego) należnych Spółdzielni (...)w C.i (...)nieruchomości położonej w W.nr (...) - wraz z odsetkami, kosztami procesu oraz kosztami postępowania egzekucyjnego, prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym - w następujących sprawach:

– Km 2214/06 - w wysokości 1.503,04 zł;

– Km 1349/07 - w wysokości 4.090,38 zł;

– Km 1356/07 - w wysokości 2.390,79 zł;

– Km 1/07 - w wysokości 7.029,52 zł;

– Km 2349/07 - w wysokości 2.153,34 zł.

Powyższe roszczenia wyegzekwowane zostały w toku w/w postępowań egzekucyjnych ze świadczeń (...) wnioskodawczyni i uczestnika postępowania oraz wierzytelności z tytułu sprzedaży nieruchomości. W sprawie:

- Km 2214/06 – ze świadczenia B. B. wyegzekwowano kwotę 1.249,71 zł;
- Km 476/07 – ze świadczenia B. B. wyegzekwowano kwotę 3.321,24 zł;
- ze świadczenia H. B. wyegzekwowano kwotę 1.039,53 zł;
- Km 1349/07 – ze świadczenia B. B. wyegzekwowano kwotę 100,00 zł;
- ze świadczenia H. B. wyegzekwowano kwotę 149,36 zł;
- Km 1356/07 – ze świadczenia B. B. wyegzekwowano kwotę 453,40 zł;
- Km 1/07 – ze świadczenia B. B. wyegzekwowano kwotę 1.087,26 zł;
- ze świadczenia H. B. wyegzekwowano kwotę 149,36 zł;
- Km 2349/07 – ze świadczenia B. B. wyegzekwowano kwotę 4.961,90 zł;
- ze świadczenia H. B. wyegzekwowano kwotę 1.338,25 zł.

pozostałe kwoty zostały wyegzekwowane z wierzytelności przysługującej wówczas B. B. z tytułu sprzedaży nieruchomości.

Wobec tego uczestnik postępowania B. B. spłacił wspólne długi w sumie w kwocie 25.113,32 zł, natomiast wnioskodawczyni H. B. w kwocie 1.338,25 zł.

Wnioskodawczyni, w trakcie trwania małżeństwa, pracowała w wymiarze jednego etatu do dnia 5 maja 1980 roku, następnie pobierała rentę z (...). Uczestnik pracował nieprzerwanie do dnia 31 października 1990 roku, następnie pobierał rentę z (...), prowadził działalność gospodarczą od dnia 15 listopada 1992 roku, a od 11 sierpnia 2001 roku otrzymywał emeryturę z (...).

Małżeństwo stron początkowo układało się dobrze, sytuacja zmieniła się z chwilą wyjazdu byłych małżonków do miejscowości D., a następnie do W.. Od tego czasu uczestnik postępowania B. B. nadużywał alkoholu, przeznaczając część zarobionych pieniędzy i zaciągane przez siebie pożyczki na jego zakup. Zaniedbywał obowiązki rodzinne i często przebywał poza domem, jego nieobecności trwały nawet dwa tygodnie. Uczestnik postępowania wykazywał zespół uzależnienia od alkoholu, wymagający specjalistycznego leczenia odwykowego, powodujący negatywne konsekwencje w życiu rodzinnym.

Obecnie wnioskodawczyni utrzymuje się z emerytury w wysokości 718 zł i alimentów otrzymywanych od uczestnika postępowania w wysokości 300 zł miesięcznie, a uczestnik postępowania z emerytury w wysokości 1500 zł oraz dodatku pielęgnacyjnego w wysokości 200 zł.

Sąd Rejonowy wydając powyższy wyrok wskazał na treść art. 567 par. 3 k.p.c., art. 1035 k.p.c., art. 1036 – 1046 k.p.c., art. 684 k.p.c., art. 43 par. 2 k.r. i o., art. 45 par. 1 zdanie 2 k.r. i o., art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o zasadach zbywania mieszkań będących własnością przedsiębiorstw państwowych, niektórych spółek handlowych z udziałem Skarbu Państwa, państwowych osób prawnych oraz niektórych mieszkań będących własnością Skarbu Państwa (Dz. U. z 2001r. Nr 4, poz. 24 ze zm.) w zw. z art. 24 ust. 2 i 6 ustawy z dnia 19 października 1991 roku o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (obowiązującym w dniu zawarcia umowy – Dz. U. z 2007 roku, Nr 231, poz. 1700 ze zm.), art. 6 k.c., art. 520 par. 1 k.p.c.

Uczestnik postępowania zaskarżając w całości powyższe postanowienie apelacją zarzucił nieprawidłowe ustalenie ilości i wartości majątku wspólnego, nieprawidłowe ustalenie wysokości kwoty spłaconych przez niego długów, nieprawidłowe ustalenie udziałów w majątku wspólnym i wniósł o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy uzupełnił postępowanie dowodowe Sądu Rejonowego i dopuścił dowód z przelewu w dniu 13 czerwca 2008 roku kwoty 20.929,91 zł zawartego w aktach Km 1/07 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Środzie Wielkopolskiej - oraz dowody z postanowień Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Środzie Wielkopolskiej - wydanych odpowiednio w dniach 4 października 2007 roku, 26 czerwca 2008 roku, 22 lipca 2008 roku, a zawartych w aktach tego Komornika Sądowego pod sygnaturą Km 2214/06, Km 476/07, Km 1349/07, Km 1356/07, Km 1/07, Km 2349/07 na okoliczność pełnego zaspokojenia wierzycieli, na rzecz których została wszczęta egzekucja i na okoliczność pokrycia kosztów postępowań egzekucyjnych oraz na okoliczność ukończenia w powyższych datach postępowań egzekucyjnych prowadzonych przeciwko uczestnikom niniejszego postępowania w wyżej wskazanych sprawach egzekucyjnych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna w części z przyczyn innych niż wskazane przez apelującego.

Przed wszystkim wskazać należy na podstawie art. 387 § 1 k.p.c., że sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji; w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania. Redakcja powyższego przepisu powoduje, że sąd odwoławczy jest związany zarzutami naruszenia przepisów prawa procesowego, a zatem nie może oceniać prawidłowości postępowania sądu I instancji w zakresie, w jakim nie jest ono kwestionowane przez skarżącego (wyjąwszy przypadki, gdy wadliwość tego postępowania prowadzi do jego nieważności). Sąd odwoławczy jest natomiast zawsze - bez względu na treść zarzutów - zobowiązany do zbadania zgodności zaskarżonego rozstrzygnięcia z prawem materialnym (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2008 roku, sygn. akt III CZP 49/07, LEX Nr 341125).

Zgodnie z treścią art. 36 k.r. i. o. oboje byli małżonkowie do daty uprawomocnienia się orzeczenia o rozwiązaniu małżeństwa - w niniejszej sprawie do dnia 20 sierpnia 2008 roku - byli zobowiązani do współdziałania w zarządzie majątkiem wspólnym.

Uszło uwadze Sądu Rejonowego, że uczestnicy postępowania zaspokoiли swoich wierzycieli na rzecz których toczyły się postępowania egzekucyjne w sprawach Km 2214/06, Km 476/07, Km 1349/07, Km 1356/07, Km 1/07, Km 2349/07 przed uprawomocnieniem się w dniu 20 sierpnia 2008 roku wyroku o rozwiązaniu ich małżeństwa.

Zatem na podstawie art. 36 k.r. i. o. zasadnym jest pomniejszenie majątku wspólnego stron z tytułu sprzedaży w dniu 10 czerwca 2008 roku wskazanej wyżej nieruchomości za kwotę 70.000 zł o kwotę 20.929,91 zł przeznaczoną w dniu 13 czerwca 2008 roku na zaspokojenie wierzycieli i kosztów postępowań egzekucyjnych w sprawach wyżej wskazanych.

Przystępując do rozważenia zarzutów apelacji Sąd Okręgowy przyjął, że dotyczą one w istocie naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 233 par. 1 k.p.c., poprzez błędną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Uczestnik postępowania kwestionując ustalenia Sądu Rejonowego w zakresie ilości i wartości majątku wspólnego, ustalenia wysokości kwoty spłaconych przez niego długów, ustalenia udziałów w majątku wspólnym ograniczył się jedynie do kwestionowania prawdziwości zeznań byłej małżonki, kwestionowania wyceny ruchomości dokonanej przez biegłego sądowego, kwestionowania dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny zeznań świadka S. K. nie próbując nawet wskazać, z jakiego powodu, ocena zeznań tego świadka dokonana przez Sąd Rejonowy jest nieprawidłowa oraz dlaczego ustalenia Sądu w powyższym zakresie są sprzeczne z regułami logicznego rozumowania, zasadami doświadczenia życiowego lub wskazaniem wiedzy, tym bardziej, że Sąd Rejonowy nie dał wiary zeznaniom tego świadka, według których wnioskodawczyni zabrała ze sobą dwanaście 120 litrowych, wypełnionych worków.

Należy przy tym wskazać, że według ugruntowanego w orzecznictwie stanowiska, zarzut obrazy przepisu art. 233 § 1 k.p.c. nie może polegać jedynie na zaprezentowaniu własnych, korzystniejszych dla skarżącego ustaleń stanu faktycznego, dokonanych na podstawie własnej, korzystniejszej dla skarżącego oceny materiału dowodowego (porównaj postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2002 roku, II CKN 572/99).

Sąd Rejonowy z zebranego materiału dowodowego, w szczególności na podstawie opinii biegłego J. P. (2) (vide: k. 674 - 717) ustalającej wartość ruchomości wchodzących w skład majątku wspólnego wyprowadził wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, bowiem uczestnik postępowania w zarzutach do tej opinii przyznał, że były ruchomości takie jak meble, łódź, które wchodziły w skład majątku wspólnego, a następnie zostały przez niego wystawione na „wystawkę”. Jednocześnie uczestnik postępowania w zarzutach do opinii biegłego nie wskazał podstaw według których wycena ruchomości, stanowiące wyposażenie mieszkania i które należały do majątku wspólnego stron, skoro kwestionuje przyjęte przez biegłego ceny z (vide: k. 746-747). Ocena Sądu Rejonowego dokonanych przez biegłego ustaleń wartości ruchomości, nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, w sytuacji, gdy ruchomości stanowiące wyposażenie mieszkania stron nie zachowały się i wartość ich została ustalona przez biegłego w sposób hipotetyczny, chociażby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Jedynie w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub, gdy wnioskowanie Sądu wykracza poza schematy logiki formalnej, albo wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo – skutkowych, to tylko wtedy przeprowadzona przez Sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 września 2002 roku, sygn. akt II CKN 817/00).

Skoro więc skarżący nie zdołał podważyć ustaleń Sądu I instancji, według których wartość ruchomości znajdujących się w mieszkaniu stron stanowiła równowartość kwoty 7.340 zł, ustalenia te należało uznać za prawidłowe i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego.

Załączone do apelacji przez uczestnika postępowania dowody: wpłat kwot 60zł, 30zł, 224,08zł, 578,01zł, 21,99zł, 1.063,78zł do (...)w C.odpowiednio w dniach: 16 kwietnia 2007 roku, 1 sierpnia 2006 roku, 10 lipca 2007 roku (vide: k. 825-830); wpłaty kwoty 300 zł na rzecz Sądu Rejonowego w dniu 13 września 2007 roku w sprawie II K 407/07 (vide: k. 858); wpłaty w dniu 4 marca 2008 roku na rzecz Urzędu Skarbowego kwoty 10 zł (vide: k. 840); , wpłaty w dniu 30 sierpnia 2007 roku kwoty nieczytelnej na rzecz komornika sądowego (vide: k. 841); wpłaty w dniu 29 kwietnia 2008 roku kwoty 50 zł na rzecz komornika sądowego, przy czym nie wskazano sygn. akt komorniczych (vide: k. 839); wpłaty w dniu 1 lutego 2007 kwoty 49,40 zł na rzecz Sądu Rejonowego (vide: k. 843); wpłaty w dniu 1 maja 2008 roku kwoty 56,40 zł (vide: k. 858) według rachunku (...) Ośrodka (...)w Ś.. na kwotę 56,40 zł (vide: k. 832) z tytułu sprzedaży dokumentacji kartograficznej dotyczącej nieruchomości zbytych przez uczestnika w dniu 10 czerwca 2008 roku są tylko i wyłącznie dowodami uiszczenia należnych na rzecz tych podmiotów opłat w czasie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej, przed uprawomocnieniem się w dniu 20 sierpnia 2008 roku wyroku o rozwiązaniu ich małżeństwa.

Wbrew zarzutom uczestnika postępowania Sąd Rejonowy nie ustalił, że uczestnik sprzedał kolumny syna i kupił maszynę do szycia. Sąd Rejonowy przyjął, że maszyna do szycia stanowi majątek syna stron, bowiem została wymieniona przez uczestnika postępowania za kolumny należące do syna.

Przystępując do rozważenia zarzutu apelacji nieprawidłowego ustalenia przez Sąd Rejonowy udziałów w majątku wspólnym, Sąd Okręgowy w całości podziela ocenę Sądu Rejonowego o braku możliwości zastosowania w niniejszej sprawie na korzyść uczestnika postępowania art. 43 par. 2 k.r. i o., bowiem niewątpliwie nie zachodzą ważne powody uzasadniające ograniczenie ustawowego uprawnienia niewinnego małżonka do udziału w majątku wspólnym, skoro małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód z wyłącznej winy uczestnika postępowania, a majątek stron był trwoniony w trakcie trwania wspólności przez uczestnika postępowania, przy czym uczestnik nadużywał alkoholu, a zarobione przez siebie pieniądze przeznaczał na jego zakup, a nadto zaniedbywał obowiązki rodzinne.

Zatem, skoro w skład majątku stron w chwili ustania wspólności majątkowej, to jest w dniu 20 sierpnia 2008 roku wchodziła kwota 70.000 zł z tytułu sprzedaży w dniu 13 czerwca 2008 roku nieruchomości, pomniejszona o kwotę 20.929,91 zł z tytułu zaspokojenia wierzycieli i kosztów postępowania egzekucyjnego w dniu 13 czerwca 2008 roku oraz kwota 7.340 zł z tytułu wartości ruchomości ustalonej na dzień orzekania, a nadto kwota 544 zł z tytułu pożytków uzyskanych z wynajmu mieszkania w czasie wspólności majątkowej, to uznając za zasadne z przyczyn wyżej wskazanych ustalenie równych udziałów w majątku wspólnym (art. 43 par. 1 k.r. i o.), przyjęć należy, że udziały te stanowią równowartość kwoty 28.477 zł według wyliczenia: $[(70.000 - 20.929,91) + 7.340 + 544] : 2$, a nie jak to nieprawidłowo ustalił Sąd Rejonowy równowartość kwoty 38.942 zł, przy czym dokonał ich bezzasadnego wyrównania i ostatecznie zasądził je od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni w kwocie 27.054,47 zł.

Sąd Okręgowy mając powyższe na uwadze, a nadto treść art. 386 par. 1 k.p.c. w zw. z art. 13 par. 2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie w punkcie **III i IV** z przyczyn innych niż wskazane w apelacji. Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 par. 2 k.p.c. oraz na podstawie art. 384 k.p.c. według którego sąd nie może zmienić wyroku na niekorzyść strony wnoszącej apelację, chyba że strona przeciwna również wniosła apelację, oddalił apelację uczestnika postępowania jako bezzasadną, bowiem należna od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni na podstawie art. 212 par. 1 k.c. w zw. z art. 623 k.p.c. dopłata pieniężna stanowi równowartość kwoty 28.477 zł, a nie równowartość kwoty 27.054,47 zł.

Sąd Okręgowy o kosztach postępowania apelacyjnego orzekł na podstawie art. 520 par. 1 k.p.c.